

ПОСЛЕДНАТА НОЩЬ НА ЛЕВСКИ

(По случай 70 год. отъ обесването му)

Изракаха бравитѣ като живи;
свещеникътъ пристѣпи просълзенъ,
предъ него Левски — окованъ въ вериги —
изправи се срѣдъ зимника студень.

Вънъ плачеха отъ жалби вѣтроветъ
духовникътъ когато промълви:
— Кажи си, синко бедень, грѣховетъ,
та леко отъ свѣта се раздѣли!

— Предъ турскитѣ тирани азъ съмъ грѣшенъ,
но предъ народа — нѣмамъ, отче, грѣхъ.
На братята ми разкажи, че Левски
за българската свобода умрѣ!

На сутринъта увисна на бесило
Апостолътъ на нашата земя,
ала премина неговата сила
въ кръвта на всички български сърдца.

И думитѣ: „Обичайте народа!“
Ни даватъ сила въ нашия животъ.
Ний любимъ като Левски свободата
и българския здравъ и скъпъ народъ.

Богданъ Срѣдногорски

БАБА МАРТА

Баба Марта пакъ пристига,
покриви, кумини вдига.
На овчари се провиква,
изъ прозорцитѣ надниква:
— Хей, стопани, отворете,
баба Марта посрещнете,
надъ кошари и хамбари
алень поясъ преметнете.

Върху сливата на двора,
подъ вратитѣ на обора
червенъ кукурузъ вържете.
А на малкитѣ дечица
по крачета, по ржчици
мартенички завържете,
да сж весели, засмѣни,
като ябълки червени.

Христина Стоянова